

PŘÍBĚHY KLIENTŮ CENTRA PARAPLE

Erika T., 56 let

Erika vystudovala fyzioterapii. Pracovala v oboru, později si doplnila pedagogické vzdělání a pracovala jako učitelka v praktické a speciální škole. Má dva syny a dvě vnoučata.

V roce 2010 spadla ze stromu, došlo přitom k poškození páteře a míchy a k ochrnutí. Velmi brzy po úrazu – už v květnu 2011 po ukončení rehabilitačního pobytu v Kladrubech – nastoupila k prvnímu sociálně rehabilitačnímu pobytu v Centru Paraple. Když hodnotí význam Paraple pro sebe v první době po úrazu, vzpomíná hlavně na psychickou podporu, na možnost setkávat se s dalšími lidmi na vozíku, kteří žijí běžný život a jsou již dávno mimo zdravotnické zařízení. Od nich i od pracovníků Paraple čerpala informace o tom, co všechno se dá zvládnout a jak na to. Říká, že jí hodně pomohla možnost vše si vyzkoušet – podívat se do divadla, na nákup, zkusit přesednout do auta...

Zkoušela i sporty, před úrazem ráda plavala, k tomu se vrátila a stále pravidelně plave. Dnes má hodně zájmů – maluje na textil, má ráda různé ruční práce, práci na zahradě, pěstuje bylinky, zajímá se o alternativní medicínu, cvičí jógu, hodně čte, chodí do divadel, ráda cestuje po hradech a zámcích.

Jiří Č., 28 let

Jiří na školním výletě v 16 letech skočil do vody, poškodil si páteř a míchu a ochrnul. Už rok poté se při pobytu v rehabilitačním ústavu v Košumberku dozvěděl o Centru Paraple a v roce 2007 tu absolvoval první rehabilitační pobyt. Když se dnes podívá zpátky, říká, že Paraple mu hodně pomohlo na cestě k samostatnosti. Fyzioterapie mu umožnila připravit tělo na to, aby s pomocí ergoterapeutů a přístupů a technik, které vymýšleli přímo pro něj, podle jeho možností a potřeb, zvládl sám co nejvíc činností, které potřebuje v každodenním životě. Dnes to, co v Parapleti získal, předává sám dalším klientům. V srpnu 2017 začal v Centru Paraple pracovat jako instruktor nácviku soběstačnosti.

Má mnoho zájmů. Dva z nich – jízdu na handbiku a cestování – se mu podařilo spojit a prožívat tak krásné chvíle a úžasná dobrodružství. Je členem skupiny 3handbikes. Jiří a dva jeho kamarádi na kolech handbike podnikají neuvěřitelné výpravy. Na handbiku, bez jakéhokoli motorizovaného doprovodu procestovali Island, Izrael, Palestinu, Maroko a v r. 2016 také Írán.

Romana K., 50 let

Romana je na vozíku 12 let. Spadla z výšky a poškodila si páteř a míchu. Říká, že po úrazu toho sice hodně ztratila, ale zároveň mnohem víc získala. Umí si teď totiž lépe vybírat události, příležitosti a lidi ve svém okolí tak, aby byla vnitřně spokojená a šťastná. Je přesvědčena, že její „nechodící“ život se od toho „chodícího“ zase tolik neliší. Služby Centra Paraple začala Romana využívat přibližně 3 roky po úrazu. Oceňovala vysokou odbornost, osobní přístup a zaujetí pracovníků pro pomoc každému z klientů. V té době pro ni byla v Parapleti nejdůležitější pomoc fyzioterapeutů a ergoterapeutů. Pečlivou diagnostikou, cvičením a současně výběrem a zajištěním vhodných pomůcek pro správné sezení na vozíku se totiž podařilo zastavit u Romany rozvoj skoliózy páteře a do jisté míry ji i korigovat. To Romana považuje za velmi důležité pro svůj praktický život i z hlediska sociálních kontaktů. Vydrží bez bolesti uvařit celý oběd, sedět v kině a sledovat filmy a mnoho dalšího.

Před úrazem byly koníčkem Romany výtvarné techniky, tuto oblast i studovala a také se v ní uplatnila pracovně, zabývala se designem skla. I dnes se věnuje výtvarnému umění – malování, keramice, má ráda ruční práce, ale také cvičí jógu, se kterou se seznámila v Parapleti. V roce 2016 se za Centrum Paraple úspěšně zúčastnila charitativního dílu taneční soutěže České televize StarDance.

Petr F., 44 let

Petr je na vozíku od roku 2006 po skoku do vody, při kterém si poškodil páteř a míchu. Na sociálně rehabilitační pobyt do Centra Paraple se dostal už v následujícím roce po úrazu, brzy po skončení rehabilitačního pobytu v Kladrubech. Cesta po úrazu k samostatnosti je vždycky dlouhá, a také Petr se do Paraple mnohokrát vracel. Říká, že hodně důležité pro něj v začátcích byly rady a podpora zkušených pracovníků, instruktora soběstačnosti na vozíku a taky kontakt s druhými vozíčkáři a jejich zkušenosti.

Osobní přístup, rodinná atmosféra a vědomí, že druhým na něm záleží, ho motivovaly a vracely mu sebedůvěru. Petr před úrazem pracoval v rodinném penzionu v Krušných horách. Teď žije v rodinném domku v Žatci. Mezi jeho oblíbené činnosti patří jízda na lehokole, hodně času tráví také se svým osmnáctiletým synem, kterého podporuje ve fotbale, jezdí spolu na kole a občas zajdou i do hospůdky. Petr v letech 2015 a 2016 za Centrum Paraple tančil v charitativních dílech taneční soutěže České televize StarDance a v roce 2017 v pořadu ČT na podporu Centra Paraple, nazvaném Hvězdy tančí pro Paraple.